

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
B.V.D.

No. : 191771
Bijl. :

Betr. : Nationaal Europese
Sociale Beweging.

1. GEHEIM

3 29. 10. 1
's-Gravenhage,
Javastraat 68

-7 AUG. 1953

~~GEHEIM.~~

0.8.53
Jouw.

Bij deze heb ik de eer Uwer Excellentie ter kennisneming
aan te bieden een doordruk van mijn schrijven nr. 191771
aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

De in deze brief (pag. 2) vermelde brochure "Beginselen
en Doelstellingen van de Sociale Beweging" zal U, zodra
meer exemplaren beschikbaar zijn, worden toegezonden.

Aan Zijne Excellentie
de Minister President.
te
's - G R A V E N H A G E .

HET HOOFD VAN DE DIENST

van deze

A. van Maanen

Mr A. van Maanen. 4

Stg. GEHEIM

19771

1

Nationaal Europese
Sociale Beweging.

25 OKT. 2001

Deze rubricering is
bestemd na 50 jr.

~~GEHEIM.~~

Ten vervolge op mijn brieven betreffende het in hoofde
dezes genoemde onderwerp, laatstelijk d.d. 18 Juli 1953
nr. 190772, heb ik de eer Uwer Excellentie het volgende
mede te delen:

Binnen afzienbare tijd zal de N.E.S.B. een colportage-
krant uitgeven, die de naam "ALARM" zal dragen. Deze naam
is gelijkkluidend aan die van het vanwege de Vlaamse Sociale
Beweging in België verschijnende blad.

Te Uwer informatie wordt een exemplaar van het Belgische
"Alarm" (1e Jaargang nr. 8 d.d. 23 Maart 1953) bijgesloten.

De reeds in dezerzijdse brief van 7 Juli 1953 nr. 188422
aangeduide pogingen van Paul van TIENEN om een fusie met
de Republikeinse Volkspartij te Utrecht te bewerkstelligen,
hebben geleid tot een bespreking tussen het bestuur van
deze op vage wereldfederalistische gedachten stoelende
splinterpartij en van TIENEN op 11 Juli 1953 te Utrecht.

Van Tienen gaf op deze bijeenkomst een uiteenzetting
omtrent de doelstellingen van zijn beweging. Een beslissing
omtrent de fusie kon nog niet worden genomen, omdat deze
aan de gezamenlijke leden van de Republikeinse Volkspartij
is voorbehouden. Wel werd overeengekomen, dat de N.E.S.B.
en de Republikeinse Volkspartij in de maand September
gemeenschappelijk te Utrecht een openbare vergadering zullen
beleggen.

Los van het verdere verloop van de fusie-besprekingen
met de Republikeinse Volkspartij heeft van TIENEN inmiddels
aan de voorzitter van deze partij, de oud politiek delinquent
Gerrit ALING (1-3-1915) te Utrecht de functie van werkring-
leider voor Utrecht in zijn N.E.S.B. aangeboden.

Als officieel vertegenwoordiger van Paul van TIENEN
heeft een van zijn medewerkers het op Zaterdag 18 en Zondag
19 Juli 1953 te Hannover in de Niedersachsenshalle gehouden
"Soldatentreffen" van het "Verband deutscher Soldaten" (V.D.S.)
bijgewoond.

Van TIENEN's gedelegeerde werd met onderscheiding be-
handeld en mocht o.m. plaatsnemen aan een gereserveerde
tafel, waarop de aanduiding: Holland.

Hij had voorts een kort gesprek met de voormalige
Generaal der Waffen S.S. Herbert O. GILJE, die een voor-
aanstaande rol speelt in de bekende S.S.-soldatenbond H.I.A.G.
(Hilfsgemeinschaft aus Gegenseitigkeit) en die redacteur
is van het in Nederland door Paul van TIENEN verspreide
blad "Wiking Ruf".

Van TIENEN's vertegenwoordiger heeft alvorens naar
Hannover te reizen enige tijd te Hamburg verbleven, waar hij
enige hem door van TIENEN opgegeven H.I.A.G.-relaties,
oud S.S.-ers, bezocht.

Orig. GEHEIM

- 2 -

25 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.

In de Uwer Excellentie reeds toegezonden brochure: "Beginnelsen en Doelstellingen van de Sociale Beweging" staat vermeld, dat Paul van TIENEN zal optreden als "Algemeen leider" van de N.E.S.B., terwijl Mr J.A. WOLTHUIS en de Belg Guido LAUWERS de functie van "werkleider" voor resp. Nederland en Vlaanderen kregen toebedacht. Gedrieën vormen zij het Hoofdbestuur van de N.E.S.B.

De N.E.S.B. zal een insigne uitgeven, dat als "symbool van de nationale krachten in Nederland" drie brandende fakkel in rood, wit en blauw zal vertonen.

Mr WOLTHUIS heeft het plan in zijn functie van werkleider van de N.E.S.B. een rondreis door Nederland te gaan maken om alle werkring- en werkgroepvoerders persoonlijk te bezoeken en om voorbereidingen te treffen voor in de toekomst - te beginnen met September 1953 - door de N.E.S.B. te beleggen openbare vergaderingen in die plaatsen, waar reeds een werkgroep is gevestigd.

Als sprekers op die vergaderingen zullen optreden van TIENEN en WOLTHUIS.

Een doordruk van deze brief is rechtstreeks toegezonden aan de Minister President en Uw Ambtgenoot van Justitie.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr A. van Maanen.

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te
's - GRAVENHAGE.

A L A R M !

ALARM — is de noodkreet van het jonge Europa.

ALARM — is de bode van de nieuwe tijd.

ALARM — is de roep die in alle steden zal klinken.

ALARM IS HET NIEUWE STRIJDBLAD VAN DE SOCIALE BEWEGING!

Alarm verschijnt in een Nederlandse en een Vlaamse editie.

De Nederlandse uitgave kost 10 cent per nummer, bij abonnement franco huis f 1.— per 8 nummers.

De Vlaamse uitgave kost B.Frs. 5 per nummer en is verkrijgbaar bij M. Benoey, Lange Herenthalsestraat 12, te Antwerpen.

DRIE BRANDENDE FAKKELS vormen het symbool van de nationale krachten in de Nederlanden. Het insigne van de Sociale Beweging, zeer aantrekkelijk uitgevoerd in rood-wit-blauw, is thans verkrijgbaar! Natuurlijk wilt U het bezitten..... èn dragen! Bestel het dan vandaag nog! De prijs bedraagt f 1.—.

MAAK GEBRUIK VAN HET INGESLOTEN FORMULIER.

Meld U aan als lid van de Sociale Beweging. Strijd met ons mee! Wij strijden ook voor U!

U kunt zich door middel van dit aanmeldingsformulier ook opgeven als abonné op De Dialoog en/of Alarm.

Alle andere bestellingen (insignes, buitenlandse periodieken van de Europese Sociale Beweging, folders, propaganda-materiaal enz. enz.) kunt U eveneens richten tot de afdeling *Pers en Propaganda, Postbus 7082* te Amsterdam. Deze uitgaven zijn eveneens verkrijgbaar bij alle plaatselijke groepsleiders (in Amerongen — Amersfoort — Amsterdam — Arnhem — Delft — Groningen — Haarlem — Hilversum — Den Haag — Den Helder — Rotterdam — Sappermeer — Tilburg — Utrecht — Vaals — Winterswijk en Zwolle) en bij de secretariaten te

Rotterdam: W. J. Rijdsijk, Polderlaan 36 A (tel.: K 1800—75013).
Utrecht: A. J. van Steen, Bellamystraat 19.

Alle betalingen kunnen geschieden door storting op postgiro 450 972 ten name van de voorzitter van de Werkgemeenschap Europa, Koninginneweg 177 te Amsterdam, dan wel per postwissel aan dit adres.

STEUNT DE STRIID NU IS HET TIJD
DOOR DE SOCIALE BEWEGING VOOR HET NATIONALE EUROPA

Stg. GEHEIM

25 OKT. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.

*Beginselen
en Doelstellingen van de
Sociale Beweging*

Deze brochure verschijnt in de vorm van het Juli-nummer van het maandblad van de Sociale Beweging „De Dialoog”. De oplage werd met 600 extra-nummers en 10.000 overdrukken verhoogd. Het nadrukken van artikelen of gedeelten van artikelen uit deze brochure zonder schriftelijke toestemming van de redactie van „De Dialoog” is niet toegestaan.

De Nationaal-Europese Beweging omvat de Sociale Bewegingen in Nederland en Vlaanderen en vertegenwoordigt beide in de Europese Sociale Beweging. De beweging staat open voor ieder, ongeacht zijn of haar politieke of religieuze overtuiging. Als politieke organisatie zal zij voor het eerst deelnemen aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer in 1956.

Tot de Europese Sociale Beweging behoren voorts de Duitse Franse, Hongaarse (exil), Italiaanse, Noorse, Oostenrijkse, Zweedse en Zwitserse Sociale Bewegingen, die tezamen ruim 6.000.000 nationaal-bewuste Europeanen omvatten.

Het hoofdbestuur van de Europese Sociale Beweging wordt gevormd door de leden Prof. Maurice Bardèche (Frankrijk), Dr. Per Engdahl (Zweden), Generaal Henny (Hongarije), Fabio Lonciari (Italië), K. H. Priester (Duitsland) en Paul van Tienen (Nederland). Het secretariaat is gevestigd te Malmö.

Het hoofdbestuur van de Nationaal-Europese Sociale Beweging bestaat uit de Algemeen Leider en de Werkleiders voor de Nederlandse en Vlaamse organisaties. Het secretariaat is gevestigd te Amsterdam.

De Algemeen Leider, P. van Tienen, is thans 31 jaar oud. Hij werd geboren te Djocjarta, volgde een middelbare school te Amsterdam en streed gedurende de oorlogsjaren als SS-officier aan het Oostfront. Na een bijna 5-jarige detentie richtte hij de Werkgemeenschap Europa op, waarvan hij thans het voorzitterschap heeft neergelegd. Door zijn publicaties heeft hij grote bekendheid verworven in de Europese Sociale Beweging, waarvan hij thans hoofdbestuurder is.

De Werkleider voor Vlaanderen, Guido Lauwers, 32 jaar oud, was in de oorlogsjaren een vooraanstaande figuur in de kringen van de Vlaamse verzetsbeweging. Hij was echter ook een der eersten, die de strijd voor amnestie begon. Zijn benoeming in het bestuur van de Nationaal-Europese Sociale Beweging vormt een bekroning van zijn jarenlang voorbereidend werk in de Vlaamse Sociale Beweging.

De Werkleider voor Nederland, Mr. J. Wolhuis, is thans 50 jaar oud. Hij studeerde rechten te Groningen en was tijdens de oorlogsjaren vrederechter te Arnhem. Hij was tot voor kort voorzitter van de Stichting Oud Politieke delinquenten, waarvan hij ook een der oprichters was.

De beginselen en doelstellingen van de Sociale Beweging, die ik hiermede aan U voorleg, vormen geen „partij-programma”. Een beweging, die zich in tegenstelling tot een partij tot het gehele volk richt, is dynamisch en kan derhalve geen statisch partij-programma verdragen, dat bij iedere verkiezing (bij iedere gelegenheid dus dat een partij gedwongen is tot het volk te spreken) steeds weer „opgelapt” moet worden.

De hier voorgelegde, overzichtelijk samengevatte doelstellingen van onze beweging, maken geen aanspraak op volledigheid. Alphabetisch gerangschikt zijn hier slechts enkele van de duizenden problemen aangeroerd, waarvoor wij in deze harde tijd zijn gesteld. Maar het antwoord dat hier op een aantal van deze problemen wordt gegeven, vormt tegelijkertijd toch méér dan een „verkiezingsprogramma”; het is een duidelijke uitspraak, een bekenenis, waaruit de totaliteit van onze wereldbeschouwing duidelijk wordt.

In ieder opzicht gaat ons denken uit van het natuurlijk gegeven en in geen enkel opzicht trachten wij deze gegeven werkelijkheid geweld aan te doen door eenzijdigheid of botte negatie. Wij zien de hoogste waarde van het leven juist in haar veelzijdigheid en honte vormen-rijkdom; wij wensen deze verscheidenheid in geen enkel opzicht te beknotten, maar willen deze integendeel bewust in stand houden en bevorderen. Als hoogste taak echter zien wij de noodzaak, zowel nationaal als sociaal, deze natuurlijke verscheidenheid samen te bundelen tot een natuurlijke eenheid, tot een voor alle delen vruchtbare totaliteit.

De mens is enkel-wezen zowel als gemeenschaps-wezen; geen der beide zijden van zijn mens-zijn mag worden ontkend, wil er sprake zijn van menselijke vrijheid. De revolutie van de 20e eeuw richt zich tegen de miskenning van de menselijke totaliteit door de heersende systemen, die tot uiterste vormen van individualisme en collectivisme zijn ontaard. Een nieuwe maatschappij verlangt een nieuw antwoord op dit oudste en meest fundamentele probleem van onze menselijke samenleving.

Zolang politiek slechts als „staatkunde” wordt beschouwd, zal er ook een onverzoenlijke tegenstelling blijven bestaan tussen volk en staat. De politiek is de zaak van het volk in de staat; zij is het middel tot de vorming van een volksstaat. De mens is een natuurlijk wezen; aan zijn onderschikking tot de natuurlijke orde ontleent de mens waarden en ontleent hij bovendien een persoonlijke verantwoordelijkheid, die door de staat als cultuurmacht in geen enkel opzicht mag worden aangetast.

De politiek heeft tot taak steeds weer opnieuw de eeuwige waarden van de mens in harmonie te brengen met het tijdelijke karakter van de maatschappij; om dit te verwezenlijken mag men de mens niet offeren aan de maatschappij en de maatschappij niet aan de mens en mag men ook het verleden niet offeren aan de toekomst, noch de toekomst aan het verleden. De ziel van het volk, hier en nu, gestalte te geven in de staat, is het politieke doel van de Sociale Beweging.

Met deze taak voor ogen gaat onze beweging de strijd tegemoet, die zij derhalve niet als een „verkiezingsstrijd” voert, maar als een strijd voor ons volk en daar bovenuit voor de Europese gemeenschap. De Sociale Beweging heeft een zending te vervullen in Europa, zoals Europa een zending te vervullen heeft in de wereld. Door dit bewustzijn gedragen zullen wij onvermoeid strijden voor de verwezenlijking van ons ideaal, dat zich in al zijn veelvormigheid toch in deze woorden laat samenvatten: een nationaal en sociaal Europa!

De Algemeen leider, Paul van Tienen.

Afrika

De Sociale Beweging is zich bewust dat een nauwe band tussen Europa en Afrika voor beide een levensnoodzaak is. Zij beschouwt het dan ook als een groot gevaar dat de jonge nationale krachten in Afrika, die tot een op welbegrepen eigenbelang berustende samenwerking met de nationale krachten van Europa bereid zijn, door een voortgezette kolonialistische politiek in de greep van het communisme dreigen te geraken.

Geen enkele Europese staat bezit de kracht en de middelen om een afdoend antwoord te geven op de grote problemen, waarvoor de ontwikkeling in Afrika hen in toenemende mate stelt; evenmin zijn de jonge Afrikaanse volkeren in staat zelfstandig en afzonderlijk de bestaande problemen te overwinnen. Alleen een nauwe samenwerking van het nationale Europa en de nationale krachten in Afrika, aan wie geleidelijk een steeds grotere mate van zelfstandigheid moet worden toegekend, kan een voor Europa zowel als Afrika rijke vruchten dragende ontwikkeling inluiden!

Arbeidsdienst

De Sociale Beweging eist de onmiddellijke instelling van een nationale arbeidsdienst voor alle 18-jarigen (onder voorbehoud van uitstel — géén dispensatie — voor de voltooiing van eventueel middelbaar onderwijs) voor de duur van één jaar, gedurende welke tijd buiten een maximum van veertig arbeidsuren per week gelegenheid moet worden geboden voor studie, vakonderwijs en sportbeoefening.

De taak van de allereerst in dienst van de Wederopbouw gestelde nationale arbeidsdienst omvat vooral de bouw van woningen en industriegebouwen, de aanleg en het onderhoud van dijken langs de Nederlandse kust, de winning van land en het vruchtbaar maken van gronden, alsmede de hulpverlening bij het binnenhalen van de oogst en bij natuurrampen.

Een uitgebreid kader van specialisten (vak-arbeiders) dient in het arbeidsdienstverband te worden opgenomen. Iedere onnodige vorm van militarisme dient in de arbeidsdienst te worden vermeden. De arbeidsdienst mag in geen enkel opzicht in dienst staan van het leger; zij heeft een geheel eigen, schepende functie, in dienst van de vrede.

Zo spoedig mogelijk dienen de Nationale arbeidsdiensten in een Europese arbeidsdienst verenigd te worden; een dergelijke Europese arbeidsdienst zal er in hoge mate toe bijdragen het Europees besef bij de jongeren te versterken en een beter begrip voor de gemeenschappelijke taak der Europese volkeren aan te kweken.

In het geweldige arbeidsterrein tussen Noordkaap en Kaapstad zal deze arbeidsdienst alle grote projecten ten uitvoer brengen, die een nauwe economische samenwerking van Europa en Afrika mogelijk maken. Schouder aan schouder moet de jeugd van alle Europese landen de wederopbouw van ons werelddeel voltooiën, een dicht verkeersnet tussen Europa en Afrika scheppen en de ontginning van Noord-Afrika mogelijk maken. Jong Europa zal met dit gigantische werk zélf de toekomst van het nieuwe Europa verzekeren.

De geweldige economische gevolgen van het werk van de Europese arbeidsdienst voor onze gehele samenleving zijn duidelijk; talloze problemen waarvoor wij thans gesteld zijn, met name ook het bevolkingsprobleem, zouden

voor een groot deel kunnen worden opgelost. De werkloosheid zou voor een groot deel kunnen worden opgeheven, de prijzen van vele artikelen zouden door betere productie- en aanvoermiddelen dalen, het afzetgebied voor de industrie zou enorm worden uitgebreid, grote verliezen zouden worden vermeden en natuurrampes verhinderd of in de kortst mogelijke tijd overwonnen kunnen worden.

Maar dit alles, hoe belangrijk ook, valt nog in het niet vergeleken bij het morele herstel van de Europese jeugd, dat het toekomst-scheppende werk van een Europese arbeidsdienst ten gevolge zou hebben. Zonder geloof in eigen kracht en zonder hoop op een betere toekomst is een Europese vernieuwing niet mogelijk. Niet alleen de quantiteit der Europese goederen, maar in de eerste plaats wel de kwaliteit van de Europese mens is van beslissende betekenis voor de plaats, die Europa in de wereldgemeenschap zal innemen.

Boerenbelangen

Voor Nederland altijd nog een volksbelang van de eerste orde!

Alle industrialisatie ten spijt, behoren boeren en tuinders nog altijd tot de belangrijkste leden van onze volksgemeenschap. De industrialisatie mag dan ook geenszins ten koste van de boerenstand geschieden. Evenmin mag de prijzenpolitiek, die de regering ten aanzien van de belangrijkste levensmiddelen voert, ten koste van boeren en tuinders worden uitgewerkt. De lonen van arbeiders op het platteland moeten in overeenstemming zijn met de lonen van arbeiders in de steden, om een ontvolking van het platteland tegen te gaan. Een te ver doorgevoerde annexatie door de grote steden ten koste van de randgemeenten moet worden verhinderd. Ook in het boerenbedrijf voltrekt zich een industrialisatie, die gestimuleerd dient te worden voorzover zij niet strijdig is met biologische grondprincipes (Klevering). Noodzakelijk is vooral een goede voorlichting en een geperfectioneerd onderwijs. Onze cultuurgrond is ons kostbaarste bezit; elke speculatie met dit bezit moet worden verhinderd. Zo ooit, dan geldt voor boer en tuinder als noodzakelijke voorwaarde voor productiviteit en initiatiefkracht: het recht op eigendom!

Continental market

Voor de handel mogen er in Europa geen grenzen meer bestaan.

De wereld moet in gelijkwaardige grote markten worden opgedeeld, die in een georganiseerde samenwerking conjunctuurwijzigingen kunnen tegengaan. Nauwe samenwerking met Afrika is een eerste vereiste om de Eurafrikaanse markt volwaardig naast de Amerikaanse en Aziatische markten te ontwikkelen.

Europa dient een open markt te zijn met een voor alle landen gemeenschappelijk muntstelsel. De prijzen van de belangrijkste grondstoffen en levensmiddelen dienen in geheel Europa zo stabiel mogelijk te worden gehouden. Verkeersbelemmeringen en in- en uitvoerbeperkingen dienen tot een minimum te worden teruggebracht. De mogelijkheid tot speculatie moet met kracht worden tegengegaan.

De nationale economie dient te worden opgenomen in een uniform continentaal complex om een rechtvaardige en rationele verdeling van grondstoffen en krachten mogelijk te maken. Zoals de nationale economie op de vrije samenwerking van alle productiekrachten berust, zo ook dienen de gezagsorganen van de Europese economie het sluitstuk te vormen van een organische productie-gemeenschap, die slechts mogelijk is door een gezonde en zo vrij mogelijke ontwikkeling van haar nationale organen.

De „Kolen- en Staalgemeenschap”, die thans als voorbeeld dient van een Europees gezagsorgaan volgens federalistische principes, vormt tevens een afschrikwekkend voorbeeld van geleide economie; zij kan een deel van de door haar beheerde goederen ten eigen bate gebruiken en kan de daaruit voortvloeiende winsten besteden, zonder in het minst rekening te houden met de belangen van het particulier initiatief, dat onder haar gezag geplaatst is.

De noodzakelijkheid, de problemen van de industriële-, landbouw- en mijnbouw-politiek in Europees verband op te lossen, behoeft geenszins tot economisch dirigisme te leiden. De Sociale Beweging wenst de taak van deze economische gezagsorganen in het Nationale Europa beperkt te zien tot die van een bemiddelend orgaan, dat de activiteit van het particulier initiatief bij voortdurend in harmonie brengt met de behoeften en de belangen van de gemeenschap.

De Sociale Beweging streeft naar een vrije markteconomie, zowel op de Europese als op de wereldmarkt. Mede door een onderlinge uitwisselbaarheid van arbeidskrachten in de Europese landen zal de productie aanmerkelijk kunnen worden verhoogd, zowel in de industrie als in de landbouw. Van een eenzijdige industrialisatie-politiek mag geen sprake zijn. Nederland dient haar overwegend agrarisch karakter in de Europese gemeenschap te behouden.

Defensie

De Sociale Beweging streeft naar de vorming van een nationaal-europees leger, d.w.z. een Europese coördinatie van nationale legers, die ieder voor zich uit een aantal kleine, maar volwaardige gevechtseenheden bestaan. Bijzondere eenheden van land-, lucht- en zeemacht, die door hun technische specialisatie en grote kostbaarheid niet in nationaal verband kunnen worden opgebouwd, dienen naast de nationale legers, echter met medewerking en onder toezicht van alle naties, in Europees verband te worden gevormd.

Iedere natie behoort in verhouding tot de totale bevolking bij te dragen tot het nationaal-europees leger en de Europese speciale troepen. Het leger heeft uitsluitend de bescherming van het Europese grondgebied tegen iedere aanval ten doel en kan alleen dan in andere werelden opereren, indien de Europese integriteit door een buitenlandse mogendheid wordt geschonden.

De diensttijd dient zo kort, maar ook zo intensief mogelijk te zijn. Practische oefeningen, die door de militair als zinvol kunnen worden begrepen, dienen in de militaire opleiding op de voorgrond te staan; exercitie moet in hoge mate worden vervangen door sport. De karaktervormende waarde van de militaire opleiding dient te worden erkend en bevorderd. De selectie van manschappen, die voor kader-opleiding in aanmerking komen, mag niet van vóór de militaire diensttijd behaalde diploma's afhankelijk zijn, maar in de eerste plaats van gedurende de praktische opleiding gebleken geschiktheid.

Europese Samenwerking

De Sociale Beweging is zich bewust dat de toekomst van onze volks-gemeenschap onverbreekelijk verbonden is met de toekomst van onze Europese lotsgemeenschap als geheel. Zij streeft derhalve naar een nauwe aansluiting van alle Europese volkeren op nationale grondslag, ongeacht de nationale staatkundige constructie van deze volkeren. Zij wil echter de vrijheid van de fundamentele menselijke rechten in geheel Europa verzekerd zien en verlangt derhalve de opstelling van een Europese grondwet, waardoor deze rechten in alle Europese naties, met name ook voor de nationale minderheden, worden gewaarborgd. De nationale grondwetten dienen in overeenstemming met de Europese grondwet te worden gebracht.

De daarop voortgebouwde staatsvorm en met name de daarmee nauw verbonden religieuze en culturele vraagstukken beschouwt zij echter nadrukkelijk als nationale aangelegenheden. Zij zal er naar krachten toe bijdragen het begrip tussen de Europese volkeren onderling te verdiepen en streeft mede daarom naar een zo groot mogelijke eenheid van volks-grenzen en staats-grenzen, onder eerbiediging van historische tradities. Met name mogen er geen scheidsmuren blijven bestaan tussen „overwinnaars” en „overwonnenen” uit voorbije oorlogen, die Europa als geheel aan de rand van de afgrond hebben gebracht.

Zij streeft naar de instelling van een Europese Raad, waarvan de leden zitting hebben als vertegenwoordigers van hun volkeren, niet van partijen of groepen. Nationaal bewustzijn, niet deze of gene politieke overtuiging, dient de grondslag tot een voor alle volkeren noodzakelijke Europese samenwerking te vormen. In de Europese Raad dienen alle volkeren evenredig vertegenwoordigd te zijn. In een organisch opgebouwde Europese gemeenschap is de hegemonie van een dier volkeren ondenkbaar.

Onafhankelijk van de nationale verkiezingen dienen Europese verkiezingen te worden gehouden, op grond waarvan een Europese regering wordt samengesteld, die verantwoording verschuldigd is aan de Europese Raad. De buitenlandse betrekkingen, waaronder worden verstaan de betrekkingen tussen de Europese rechts-orde en niet-Europese staten of groepen van staten, worden door de Europese regering geregeld.

Op geestelijk, religieus, cultureel en paedagogisch terrein dient zo uitgebreid mogelijk de landelijke en regionale autonomie intact te worden gehouden. De Germaanse, Romaanse en Slavische volkerengroepen dienen ook in de toekomst op geheel eigen wijze bij te dragen tot de vorming van een Europese cultuurgemeenschap, die slechts denkbaar is als een eenheid in verscheidenheid.

Gezins- en gezondheidspolitiek

De Sociale Beweging is zich bewust dat onze volksgezondheid wordt bedreigd door gevaren, waarvan de ernst slechts door weinigen wordt ingezien. Met name is zij beducht voor de activiteit van organisaties, grotendeels gevormd door lichamelijk en geestelijk gezonde mensen, die louter uit materiële overwegingen, gedreven door economische noodzaak, streven naar een beperking van het kindertal, terwijl anderzijds lichamelijk en geestelijk ongezonden buiten deze organisaties geen enkele beperking wordt opgelegd.

De ontstellende toename van het aantal geestelijke afwijkingen (met name

de stijging van het percentage debielen en zwakzinnigen in onze volksge-
meenschap) is van deze eenzijdige beperking een direct en logisch gevolg
en zal op korte termijn tot een ernstige verzwakking van onze volkskracht
leiden.

De Sociale Beweging meent derhalve niet met negatieve maatregelen te
kunnen volstaan, maar wil een positieve bevolkingspolitiek voeren, gericht
op de algehele verheffing van de volkskracht. Met name streeft zij naar de
instelling van een volkskadaster en een medisch persoonsbewijs, naar ver-
plicht geneeskundig onderzoek voor het huwelijk en de instelling van huwe-
lijksvoorlichtingsbureaux, de doeltreffende bestrijding van erfelijke ziekten
en het openen van de mogelijkheid tot sterilisatie.

Zij streeft naar de instelling van een medisch gerechtshof, dat in nauwe
samenwerking met het huwelijksvoorlichtingsbureau in wettelijk te regelen
gevallen een huwelijksverbod kan uitvaardigen, indien kan worden aange-
toond dat uit dit huwelijk voortkomende kinderen in ernstige mate erfelijk
belast zouden zijn. Aan de strafrechter en diens uitvoerende organen dient
een grotere bevoegdheid te worden toegekend om het volkslichaam tegen
misdadige elementen te beschermen. Zij streeft voorts naar een betere voor-
lichting van de jeugd in sexuele vraagstukken.

Zij verlangt een belastingpolitiek die rekening houdt met de grote gezin-
nen, maar wenst deze eugenetisch gefundeerd te zien, d.w.z. gericht op de
bevordering van het gezonde gezin. Iedere gezondheidspolitiek begint bij het
gezin, dat de kleinste natuurlijke eenheid van een volkslichaam vormt en als
zodanig dient te worden geëerbiedigd en beschermd. De autonomie van het
gezonde gezin moet onaantastbaar zijn. De Sociale Beweging verlangt de on-
middellijke invoering van de mogelijkheid tot adoptatie.

Het verplegend personeel en in het algemeen allen, die werkzaam zijn in
dienst van de volksgezondheid, verrichten een uiterst belangrijke taak. De
Sociale Beweging beschouwt het als een der ernstigste misstanden van onze
maatschappij dat deze verantwoordelijke taak van het verplegend personeel
niet naar behoren wordt gewaardeerd; zij verlangt voor deze categorie van
werknemers een drastische salarisverhoging. Zij weert zich met kracht tegen
de z.g. „nationalisatie van de volksgezondheid”, die de zo noodzakelijke vrij-
heid en persoonlijke verantwoordelijkheid van de medische beroepen onder-
mijnt en eist een drastische herziening van het ziekenfondswezen.

Indonesië - Suriname - Curacao

De Sociale Beweging stelt zich op het standpunt dat het koloniale tijd-
perk onherroepelijk ten einde is en erkent derhalve uitdrukkelijk het recht
op soevereiniteit van Overzeese gebiedsdelen, die tot het handhaven van de
verkregen soevereiniteit in staat geacht mogen worden. Zij is echter ook van
mening dat een krachtig Nederlands beleid in de Overzeese gebiedsdelen
nog lange tijd voor beide partijen een kwestie van wederzijds belang zal zijn.

De Sociale Beweging spreekt haar afkeuring uit over de onverantwoorde-
lijke wijze waarop door bepaalde buitenlandse machten en Nederlandse poli-
tieke partijen zonder de zo noodzakelijke overgang een einde gemaakt werd
aan een in menig opzicht voortreffelijk, zij het ook zeker niet foutloos kolo-
niaal beleid en is zich bewust dat de gevolgen daarvan zowel voor Neder-
land als voor Indonesië rampzalig zijn.

Zij streeft echter geenszins naar een herstel van het verleden, in het be-
wustzijn dat de tragische na-oorlogse beleidsfouten en de in Indonesië inge-
luide historische ontwikkeling niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden,

maar eist wel binnen het kader van het Unieverband, dat door de betrokken
partijen nauwkeurig dient te worden nageleefd, een krachtige Nederlandse
politiek en in het bijzonder een actieve cultuurpolitiek ten aanzien van
Nieuw-Guinea.

De rechten van de Nederlanders in Indonesië dienen krachtig te worden
beschermd; de culturele taak van Nederland ten aanzien van haar onder-
danen in Indonesië, Suriname en Curacao mag niet worden verwaarloosd.

De Sociale Beweging is zich bewust van de verplichtingen, die het Neder-
landse volk heeft ten aanzien van vele Indonesisch volkeren, in het bij-
zonder wel de Ambonezen, die voor de belangen van Nederland hebben ge-
streden in een tijd, waarin deze belangen door Nederlandse politieke partijen
werden geschaad. Voor de volledige gelijkberechtiging van deze volkeren in
het Indonesische staatsverband is Nederland nog steeds verantwoordelijk.

Zij meent echter ook dat de oplossing van het probleem der thans in Ne-
derland gevestigde Ambonezen e.a., vooral ook in het belang van deze vol-
keren zelf, buiten Nederland gezocht moet worden. Voor zover een terugkeer
naar hun vaderland, onder volledige garantie voor een goede opname in In-
donesië, op korte termijn niet mogelijk is, dient de mogelijkheid tot emigratie
van de Ambonezen naar in aanmerking komende gebieden dan ook met
kracht bevorderd te worden. Suriname biedt in dit opzicht vele mogelijk-
heden. — *beleid dat de Ambonezen op zelf niet om verlaten.*

Jeugd en Onderwijs

De Sociale Beweging streeft naar de grootst mogelijke vrijheid voor alle
soorten van onderwijs, waarbij het openbaar onderwijs echter in geen enkel
opzicht mag worden achtergesteld. Zij erkent ook uitdrukkelijk het recht van
de staat van elke onderwijsinstelling te verlangen dat de jeugd tot goede
staatsburgers wordt gevormd. De staat komt derhalve het recht van toezicht
op de gebruikte leermiddelen toe. Aan alle scholen dient, volgens wettelijk
vast te stellen richtlijnen, een aantal lessen gereserveerd te worden, die op
de vorming tot staatsburger zijn gericht.

Gestreefd moet worden naar de instelling van een nieuw type middelbare
school, die op een zo universeel mogelijke basis geleidelijke splitsing naar aan-
leg mogelijk maakt, om de ernstige gevolgen van een verkeerde schoolkeuze
uit te sluiten. Alle onderwijs dient gericht te zijn op de verwerving van prac-
tische levenswijsheid, d.w.z. een zo groot mogelijke algemene ontwikkeling
naast vakbekwaamheid. Eenzijdige specialisatie zonder een zo breed moge-
lijke basis van algemene ontwikkeling moet worden tegengegaan, hetgeen
niet uitsluit dat het onderwijs allerm minst nivellerend mag werken en een
gegeven bijzondere aanleg tot volle ontplooiing gebracht moet kunnen wor-
den. De „examen-woede” moet worden overwonnen.

Bij de jeugd dient eerbied voor het ambacht te worden aangekweekt. Het
ambachtsonderwijs dient met kracht bevorderd te worden. Ook op de am-
bachtsscholen dient aan de algemene ontwikkeling de grootst mogelijke aan-
dacht te worden besteed, waarna er principieel geen achterstelling van het
ambachtsonderwijs ten aanzien van andere vormen van onderwijs mag be-
staan.

Ook voor de wetenschap geldt dat zij in hoge mate onafhankelijk moet
zijn van de staat en met name van partij-invloeden. Een verpolitiekte weten-
schap leidt onherroepelijk tot wetenschappelijk verval. De staat heeft ten
aanzien van de wetenschap een controlerende en daarenboven stimulerende
taak, echter nooit een beherende taak.

De sociale positie van de leerkrachten in lager, middelbaar en hoger onderwijs dient te worden verbeterd. Het onderzoek naar de praktische (pedagogische) bekwaamheid van leerkrachten, die thans ten aanzien van de theoretische bekwaamheid wordt achtergesteld, dient te worden verscherpt.

Ieder heeft recht op onderwijs. De Sociale Beweging streeft naar een algehele afschaffing van de schoolgelden. Daarentegen dienen leerlingen en met name studenten, die de staatszorg misbruiken door een te lange studietijd, van het onderwijs te worden uitgesloten.

Aan de jeugdbewegingen moet de grootst mogelijke steun worden verleend en een grote mate van autonomie worden toegekend. In de gemeenten moet de bouw van jeugd- en jongeren-tehuizen worden bevorderd, waarin aan alle erkende jeugd- en jongeren-organisaties onderdak moet worden verleend. Terwijl de Sociale Beweging het recht van vrije jeugdvorming erkent, streeft zij anderzijds naar de grootst mogelijke samenwerking van alle organisaties in een jeugdraad, die de bestaande groepsgeest onder de jongeren moet overwinnen.

De beoefening van sport en kunst dient in de jeugdbewegingen en op de scholen met kracht te worden bevorderd.

Kunst- en Cultuurbescherming

Het gulden midden tussen eenzaamheid en gemeenzaamheid.

Het fundamentele probleem van deze twintigste eeuw vormt de tragische spanning tussen de uitersten van het collectivisme en het individualisme, die het huidige wereldbeeld beheerst als een gevolg van de eenzijdige overwaardering van de mens in de bestaande systemen als massa-mens dan wel als enkel-mens. In beide gevallen wordt de totaliteit van de mens, die enkeling en gemeenschapswezen beide is, geschonden.

In ieder opzicht streeft de Sociale Beweging naar een verzoening der uitersten, in dit opzicht dus naar het gulden midden tussen „eenzaamheid en gemeenzaamheid”. Deze herwaardering van mens en maatschappij dient niet alleen op staatkundig terrein, maar ook en vooral op het gehele gebied der cultuur voltrokken te worden. Gezien de toenemende specialisatie van het arbeidsproces bestaat er een steeds grotere behoefte aan een al-omvattende volkscultuur, die in staat is het verbroken evenwicht van onze samenleving te herstellen.

De ontarding van de kunst tot een aan de menselijke persoonlijkheid vreemde massa-kunst of tot een aan de gemeenschap vreemde persoonlijkheidscultuur moet met kracht worden tegengegaan. Kunst mag niet uitsluitend het terrein van de kunstenaar zijn.

De Sociale Beweging wil derhalve een actieve cultuurpolitiek voeren. Alle cultuur moet in dienst van het volk staan en voor het volk verstaanbaar willen zijn. Slechts kunst, die aan deze eisen beantwoordt, dient door de overheid te worden gesteund; decadente kunst dient te worden bestreden, met name indien deze leidt tot zedelijk verval.

Niet-Europese elementen in onze hedendaagse cultuur, met name de verontrustende toename van het „Amerikanisme”, dienen met kracht te worden tegengegaan. Volkshogescholen en andere instellingen, die een verantwoorde volkscultuur uitdragen, dienen de grootst mogelijke steun van overheidswege te genieten.

De vorming van wijkgemeenschappen in de grote steden is ook voor de volkscultuur van groot belang; met name ook voor het invoeren van zinrijke volksfeesten in kleinere gemeenschappen in plaats van de massale demonstra-

ties, die op nationale feestdagen worden „gegeven”, maar door het volk niet worden „beleefd.”

In de strijd tegen de „Kitsch” dient propaganda gevoerd te worden voor een verzorgde en verantwoorde woninginrichting. De jeugdbeweging heeft in de strijd voor de verheffing van kunst en cultuur een grote taak. Het bezoek van musea en het bijwonen van concerten en toneelvoorstellingen dient in het onderwijs verplicht te worden gesteld. Uit de omroep dient alle politiek geweerd te worden; haar eerste taak is de verzorging van nationale programma's.

De verfraaiing van het stadsbeeld verdient de grootste aandacht. De „gelijkschakeling” van het stadsbeeld draagt in hoge mate bij tot de steeds groeiende massa-wording van ons volk. De stedelijke „planning” mag geen zaak van ambtenaren zijn, maar moet in hoge mate speelruimte laten aan het particulier initiatief. De verzorging van cultuurmonumenten in de steden en van de weinige natuurreservaten die ons land nog bezit is een dwingende noodzaak.

Landverhuizing

De huidige verzwakking van ons werelddeel en het ontbreken van een krachtige politiek ten aanzien van de grote machten van deze tijd, weerspiegelt zich duidelijk in de huidige emigratie-politiek, die eenzijdig door de behoeften van de niet-Europese machten wordt bepaald en zich aan de door hen gestelde eisen onvoorwaardelijk onderwerpt, zonder ook maar in het minst rekening te houden met de Nederlandse belangen.

De Sociale Beweging is van oordeel dat de Europese gemeenschap door het voeren van een krachtige emigratie-politiek niet alleen de rechtmatige verlangens van de Europese volkeren behartigt, maar tevens handelt in het belang van de gehele wereld, die aan de Europese cultuur zoveel te danken heeft en de Europese geestkracht nodig heeft om de huidige wereld-crisis te overwinnen.

Zij wenst dan ook een einde te maken aan de huidige „afschuif-politiek” die slechts gericht is op een oplossing van het binnenlandse bevolkingsprobleem. Het mag niet mogelijk zijn dat een emigrant door een onverantwoorde voorlichting, door een behandeling als „tweede-rangsburger” of andere buiten zijn schuld liggende factoren in het land van vestiging mislukt en daardoor materieel, maar vooral ook moreel verzwakt, in het vaderland terugkeert.

In een nationale Europese gemeenschap zal een oplossing voor het bevolkingsprobleem in de eerste plaats worden gezocht binnen Europa, met name in Oost-Europa. Voorzover daarnaast emigratie naar gebieden buiten Europa noodzakelijk is, zal een individuele emigratie niet worden bevorderd, maar dient gestreefd te worden naar de stichting van volksplantingen, die in nauw verband blijven met het moederland.

In afwachting daarvan dient de emigratie met zorg te worden geleid, in de eerste plaats naar gebieden die, ook na de verwezenlijking van de nagestreefde wereldrechtsorde op de grondslag van continentale samenwerking, nauw met de Europese gemeenschap zullen samenwerken, in het bijzonder dus naar Afrika en met name Zuid-Afrika. De Europese naties en de Europese volkengemeenschap als geheel zullen steeds op de bres staan voor de handhaving en bescherming van rechten van de Europese minderheden in den vreemde.

De emigratie van gehuwden en de emigratie van ongehuwde vrouwen naar Nederlandse kolonisatie-gebieden verdient bijzondere steun, om een mogelijk vrouwen-overschot in eigen land te voorkomen en de vorming van Neder-

landse gezinnen in plaats van gezinnen van gemengde nationaliteit te bevorderen. Nederland behoudt ten aanzien van de Nederlandse emigranten, ook na de vestiging in andere Europese landen of elders ter wereld, een grote en blijvende culturele taak.

Middenstand

De ruggegraat van elke gezonde maatschappij.

Zonder een gezonde, in vrijheid zich ontwikkelende middenstand, is een gezonde maatschappij onmogelijk. De sociale gerechtigheid dient derhalve zeker ook voor de grote groepen kleine zelfstandigen te worden verwezenlijkt, die thans ten onrechte bij andere werkende groepen ten achter worden gesteld.

Met name dient de regering bij haar lonen- en prijzen-politiek in hoge mate rekening te houden met de belangen van de middenstand en in ruimere zin van de zelfstandigen, die geen looncompensatie voor huur- en prijs-verhogingen ontvangen en derhalve eenzijdig de lasten van de sterk gestegen levensstandaard dragen.

Aan een oneerlijke concurrentie van de zijde der grote warenhuizen moet een einde gemaakt worden. De winkelsluitingswet dient in het belang van de middenstand te worden herzien. De werktijd van de middenstanders en het middenstandspersoneel moet, zonder dat de bedrijven hiervan schade ondervinden, kunnen worden bekort.

Meer dan waar ook moet hier de bureaucratie en de ambtelijke willekeur worden bestreden, die het particulier initiatief van de kleine zelfstandigen verstikken. De vestigingsvoorwaarden dienen radicaal te worden herzien; praktische bekwaamheid, in eigen bedrijf of in dienst van een ander bedrijf gebleken, dient zwaarder te wegen dan theoretische kennis. De belasting en de administratie voor kleine zaken en bedrijven dienen te worden vereenvoudigd.

Bij de bouw van nieuwe wijken in de grote steden dient aan de bouw van goede winkelpanden en praktische middenstandswoningen bijzondere aandacht te worden besteed, evenals aan een goede spreiding van de winkels over de wijk.

Het begrip „middenstand” is in de laatste tijd aanzienlijk verruimd, niet in de laatste plaats door de scherpe grenzen die — niet door de middenstanders, maar juist door de arbeidersbewegingen! — getrokken werden rondom de groep van zgn. „eigenlijke arbeiders” ten aanzien van hen, die weliswaar in loondienst werken, maar toch een grotere mate van zelfstandigheid genieten.

De vakbonden stellen zich zeer zeker niet ten doel de persoonlijke zelfstandigheid van de arbeider in het bedrijfsleven te bevorderen, maar wensen uitsluitend de collectieve macht van de arbeiders in het politieke leven te vergroten. Technici, laboranten, onderwijzers en vele anderen, die niet „bruikbaar” zijn voor de vorming van de zo zeer gewenste massa, vormden dan ook een „nieuwe middenstand”, wier levensbelangen in een collectivistische maatschappij evenzeer in gevaar gebracht worden als die van de „eigenlijke middenstand”, de winkeliers en andere niet-loontrekkende kleine zelfstandigen.

In tegenstelling tot de arbeiders-vakbonden oefenen de middenstandsorganisaties vrijwel geen invloed uit op het overheidsbeleid. Het contact tussen deze grote groepen van middenstanders en de regering dient te worden versterkt en de gelijkberechtiging van alle georganiseerde bedrijfspgroepen en daarmee van het gehele arbeidende volk, te worden verzekerd.

Nationaal Bewustzijn

Eerste voorwaarde voor nationaal herstel!

Het 19e eeuwse nationalisme, dat niet verder vermocht te zien dan de eigen staatsgrenzen, heeft onherroepelijk afgedaan. De Sociale Beweging leeft uit een gezond nationaal bewustzijn, dat niet staan blijft bij de binding aan eigen volk, maar daarenboven ook grotere gemeenschappen erkent. Nationaal bewustzijn en Europees besef zijn in deze beschouwing onverbreekelijk verbonden.

Internationale samenwerking is slechts denkbaar op de grondslag van een gezond nationaal bewustzijn. Het is daarentegen onmogelijk op de beginselen van een internationale idee een nationaal bewustzijn te kweken, zoals het Marxisme thans tracht te doen. De Europese Sociale Beweging vormt dan ook een „Internationale der Nationalen”, een Europees verbond van nationale krachten dus, die een diepe beleving van nationale waarden als onmisbare voorwaarde voor het welslagen van Europese samenwerking zien.

In de overtuiging dat de Natie het natuurlijke fundament voor een organische Europese samenleving vormt, streeft de Sociale Beweging naar de vorming van een nationaal Europa; zij verzet zich derhalve tegen elke vorm van nivellering en met name tegen elke poging „Europese staatsburgers” te vormen. Zij richt zich met kracht tegen de pseudo-Europese initiatieven van Straatsburg, waarvan de grondslag niet in, maar buiten Europa ligt. Europa mag geen smeltkroes worden.

Europa moet een eenheid in verscheidenheid zijn. Een verdieping van het nationaal bewustzijn is derhalve op haar beurt onmogelijk, indien de gewestelijke bewegingen (in Nederland in het bijzonder de Friese beweging) worden onderdrukt. De Sociale Beweging streeft naar de versterking van een geestelijk-weerbaar volksbewustzijn in de Nederlanden in nauwe samenwerking met volksgenoten buiten onze staatsgrenzen, met name in Vlaanderen, en een krachtige oriëntering op het volkseigene in al zijn regionale veelvormigheid, met uitsluiting van elke vorm van chauvinisme.

In afwachting van de nationale vernieuwing van Europa dient de Nederlandse regering in het kader van de BENELUX, die ten onrechte zeer overwegend als een economische en eerst in de laatste plaats als een culturele belangengemeenschap wordt gezien, het Vlaamse volk (met name in haar taalstrijd) alle denkbare steun te verlenen.

Alleen een volksgemeenschap, die uit een diep nationaal bewustzijn leeft, kan komen tot een nationaal herstel en daarmee tot nationale welvaart; eerste voorwaarde hiertoe is het overwinnen van groepstegenstellingen en met name de overwinning (niet de onderdrukking) van de partijen- en klassenstrijd. De Sociale Beweging keert zich derhalve tegen alle internationalisten, met name Marxisten, die door hun streven naar wereldrevolutie onze nationale onafhankelijkheid en onze Europese cultuur bedreigen.

Onderneming

Gemeenschappelijk belang van werknemer en werkgever.

In de tijd van het handwerk had iedere medewerker, in welke positie hij ook was geplaatst, een duidelijk overzicht over het gehele bedrijfsleven; het werkstuk ontstond uit gemeenschappelijke arbeid. Ook andere factoren droegen tot een grotere binding van werkgever en werknemer bij: de arbeider

bracht zijn eigen productie-middelen mee in het bedrijf en bezat daardoor tevens een grotere mate van onafhankelijkheid.

In de uitgestrekte en onoverzichtelijke fabriekshallen van onze tijd is deze band tussen de onderneming en de arbeider weggevalven, evenals de zelfstandigheid en persoonlijke verantwoordelijkheid van de arbeider. Aan de lopende band en achter de machine, waar weinig speelruimte voor persoonlijk initiatief bestaat, is de arbeider vereenzaamd. In felle reactie daartegen is hij tot massa-vorming overgegaan, hetgeen geleid heeft tot de vorming van de vakorganisaties, die thans in feite ons staatsapparaat beheersen.

De vakorganisaties kunnen wel gedeeltelijk de verloren gegane zelfstandigheid vervangen, maar niet datgene, wat hij in het bedrijf zelf verloren heeft: zijn persoonlijke verantwoordelijkheid. Zij steit in plaats van de bedrijfs-gemeenschap, van de arbeids-gemeenschap, waarop het gildewezen berustte, een nieuwe gemeenschap, die echter buiten het bedrijf en naast de arbeid staat.

De technische revolutie als zodanig, die tot de maatschappelijke vooruitgang als geheel zoveel heeft bijgedragen, kan en mag uiteraard niet ongedaan gemaakt worden. Wel echter kan en moet de funeste invloed van de technisering van het bedrijfsleven op de persoonlijkheid van de arbeider ongedaan gemaakt worden. De natuurlijke wetmatigheid van het gildewezen dient in overeenstemming gebracht te worden met de gegeven vormen van onderneming.

De grondslag voor het vestigen van een sociale vrede ziet de Sociale Beweging in een nieuwe vorm van het mede-ondernemerschap, die aan de gestelde eisen voldoet. Aan de arbeider dient geleidelijk meer medezeggenschap — maar dan ook tevens mede-verantwoordelijkheid — in het bedrijf te worden gegeven. Hij moet een rechtvaardig loon genieten, dat uit een grondloon en een waardering voor zijn mede-ondernemerschap bestaat, afhankelijk van de mate waarin de individuele arbeider door zijn prestatie tot de totale productie bijdraagt.

Ondernemers en mede-ondernemers dienen verenigd te worden in beroeps-gemeenschappen die eveneens naar de mate van hun aandeel in de totale productie van het gehele volk verenigd zijn in een nationale ondernemingsraad. Arbeid en kapitaal dienen principieel gelijkberechtigd te zijn. Het particulier initiatief van de arbeider moet in de bedrijven worden aangemoedigd. De vrijheid van onderneming mag slechts door strikt noodzakelijke voorwaarden worden beperkt, echter geenszins in haar beginselen worden aangetast.

Alleen door een vruchtbare samenwerking tussen ondernemer en mede-ondernemer, onder erkenning van de natuurlijke verschillen in arbeidswaarde, kan er sprake zijn van sociale vrede en van een productie-verhoging, zonder welke voor ons verarmde volk geen bestaansmogelijkheid denkbaar is.

Positieve Derdemachtspolitik

Vrij van Oost en West: een sterk Europa.

Het verenigd Europa zal een zelfstandige buitenlandse politiek voeren, volkomen onafhankelijk van Oostelijke en Westelijke machten. De huidige tegenstellingen in de wereld, die onherroepelijk tot een botsing tussen kapitalisme en communisme en daarmee tot een nieuwe rampzalige wereldoorlog moeten leiden, kunnen slechts overwonnen worden door een krachtige en strikt onafhankelijke politiek van Europa als een sterke derde macht.

Hiermede wordt geenszins een isolatie van Europa nagestreefd en nog

minder het voeren van een anti-Amerikaanse of anti-Aziatische politiek, maar integendeel de in het belang van de gehele wereld noodzakelijke vorming van een sterke middengroep, die tot een verzoening der uitersten bij kan dragen. Europa staat in haar streven tot het voeren van een onafhankelijke politiek, die noch door Moskou, noch door Washington gedictieerd mag worden, zeker niet alleen in de wereld. Zij vindt daarbij krachtige bondgenoten in de volkeren van de Arabische Liga en in de nationale regeringen van Zuid-Afrika, India, Egypte en Argentinië. De Sociale Beweging streeft naar een nauwe en vruchtbare samenwerking met deze onafhankelijke volkeren.

Het Atlantisch Pact wordt door de Sociale Beweging in beginsel afgewezen als een eenzijdige binding aan een der vreemde machten, die geen speelruimte laat tot het voeren van een zelfstandige politiek en onze nationale en Europese onafhankelijkheid ondermijnt. Tot het uittreden uit dit pact en de vrijmaking van soortgelijke verdragen langs diplomatieke weg mogelijk is zal de Sociale Beweging echter haar loyale steun verlenen aan alle organisaties, die de bescherming van het Nederlandse en Europese grondgebied tegen alle vreemde machten ten doel hebben.

De Sociale Beweging zal er met kracht naar streven de fatale gevolgen van de verdragen van Yalta, Teheran en Potsdam te overwinnen, die er toe hebben geleid dat niet alleen Duitsland en Oostenrijk uiteengescheurd zijn, maar geheel Europa in een Oostelijke en Westelijke zone is opgedeeld en dat niet slechts enkele Europese landen verslagen zijn, maar geheel Europa deze oorlog verloren heeft. Zij weet zich nauw verbonden met de nationale krachten, die, ook in de Verenigde Staten van Amerika, de rampzalige voorzetting van de Roosevelt-politiek bestrijden.

Met klem richt zich de Sociale Beweging tegen de heersende opvatting, die een uitvloeisel van genoemde verdragen vormt, als zou Europa slechts te kiezen hebben tussen Oost en West. In ieder opzicht heeft Europa tot taak een eigen levensvorm te scheppen, onafhankelijk van vreemde machten. Op economisch gebied een stelsel, dat zowel kapitalisme als communisme uitsluit. Op cultureel gebied een geestelijke samenleving van vrije mensen, die noch tot individualisme noch tot collectivisme ontaarden kan. Op politiek gebied een staatsvorm, die ons van de chaos redt en voor slavernij behoedt. Europa heeft slechts één enkele keuze: zichzelf te zijn en te blijven!

De Sociale Beweging weigert de Europese bodem en de Europese cultuur aan de waarschijnlijksterkste te verkopen en door de klaarblijkelijk sterkste te doen vernietigen. Zij is overtuigd dat alleen een sterk en onafhankelijk Europa als middelaar kan fungeren tussen de beide machten, die in haar thans een willig slagveld zien. Zij wenst geen oorlog te voeren om Europa te winnen maar wil Europa verenigen om de vrede te winnen. Zij gelooft in een vrede dank zij Europa, maar zal zich met kracht verzetten tegen een vrede ten koste van Europa!

Rechtsstaat

De Sociale Beweging streeft naar de verwezenlijking van een rechtsstaat, waarin de rechtszekerheid en de vrije meningsuiting van alle volksgenoten verzekerd dient te zijn. Zij acht zichzelf een democratische beweging in zoverre, dat zij een regering wenst voor en door het volk. Zij rekent zichzelf

echter zeer beslist niet tot de democratische partijen, die zich de gebreken van het huidige systeem zeer wel bewust zijn, maar desondanks deze gebreken als „onvermijdelijk” menen te moeten aanvaarden.

Het woord „democratie” betekent geen garantie voor vrijheid; het is in de „volksdemocratie” van onze tijd zelfs reeds het inbegrip van dictatuur geworden. Democratie is geen systeem, maar een beginsel; het democratische beginsel wordt door de Sociale Beweging aanvaard — de huidige zich democratisch noemende systemen, die met dit beginsel in strijd zijn, worden door haar echter met klem afgewezen.

Het grote protest van miljoenen Europese mensen tegen de verwording der democratische partijen heeft niet tot een innerlijke vernieuwing der bestaande systemen geleid. Het is onmogelijk het ontstaan van het nationaal-socialisme, het fascisme en het communisme anders te verklaren dan uit innerlijke fouten van de huidige democratie; het is derhalve ook onmogelijk te volstaan met een negatieve bestrijding van deze verschijnselen. Het democratisch beginsel kan slechts gered worden door een vernieuwing van het democratische systeem.

De Sociale Beweging streeft naar deze noodzakelijke vernieuwing van de democratie door de vorming van een rechtsstaat, waarvan de door het volk gewilde regering ook slechts door het volk en niet door parlementaire intriges en partij-belangen ten val kan worden gebracht. De regering, die op grond van de bij de 4-jaarlijkse nationale verkiezingen gebleken volkswil wordt gevormd, dient gedurende haar ambtsperiode boven de partijen te staan om haar programma met kracht tot uitvoering te kunnen brengen en dient zich aan het einde van deze periode opnieuw aan de uitspraak van het volk te onderwerpen.

De Sociale Beweging streeft naar een strenge scheiding van Kerk en Staat en in het algemeen van kerk en partij, ten eerste al omdat steeds weer duidelijk blijkt, dat op de grondslag van een gemeenschappelijke geloofsovertuiging toch grote verschillen in inzicht op staatkundig terrein mogelijk zijn. Zij erkent daarnaast uitdrukkelijk het recht der kerken en der buitenkerkelijke religieuze groeperingen om de regering haar belangen ook op maatschappelijk terrein voor te dragen.

Vrijheid van godsdienst en van wereldbeschouwing, van pers en van spreken, van onderwijs, vereniging en vergadering onder verantwoordelijkheid volgens de wet, behoren tot de noodzakelijke grondbeginselen van een rechtsstaat. Daarentegen acht de Sociale Beweging stemdwang niet in overeenstemming met de menselijke vrijheid. Zij keurt de mogelijkheid tot het uitspreken van doodstraffen principieel en onder alle omstandigheden (derhalve ook in staat van oorlog) af en verzet zich eveneens tegen de vorming van concentratiekampen, onder welke naam en in welke vorm dan ook.

Zij eist een algehele herziening van het rechtswezen en in het bijzonder een grotere bevoegdheid van de rechter, met dien verstande, dat onder handhaving van een bepaalde maximum-strafmaat het minimum in de strafmaat wordt afgeschaft of althans teruggebracht. Waar het inheemse recht bewaard gebleven is, dient het ook als wettelijk geldend recht te worden opgenomen. Ook het rechtsdenken dient organisch te zijn en gericht op het levensdoel van de gemeenschap.

De Sociale Beweging eist de afschaffing van de politieke rechtspraak, zoals deze tot uitdrukking gekomen is in de Bijzondere Rechtspleging en eist geheel rechtsherstel in die gevallen, waarin ten gevolge van deze politieke rechtspraak onrecht werd gedaan. Zij beschouwt de zgn. „Londense besluiten” als ongrondwettig en verlangt dat de fatale gevolgen van deze besluiten voor zover nog mogelijk ongedaan gemaakt zullen worden.

Vrij Socialisme

Socialisme streeft altijd naar de verwezenlijking van sociale rechtvaardigheid; de middelen daartoe lopen voor de verschillende vormen van socialisme echter sterk uiteen. Het democratisch socialisme gebruikt slechts weinig drastischer middelen dan het marxistisch socialisme om de sociale rechtvaardigheid te verwezenlijken; middelen die tot mislukking gedoemd zijn omdat zij voortkomen uit een eenzijdige waardering van de mens als massamens.

Door onteigening ten bate van het staatsapparaat en door een ver doorgevoerd dirigisme wordt ieder particulier initiatief gedood. Deze vormen van socialisme stellen een menselijke gelijkheid ten grondslag aan hun beschouwing, die in werkelijkheid niet bestaat en indien zij, gelijk in de communistische staten geschiedt, kunstmatig wordt verwekt, tot chaos en verwording leidt.

Socialisme is de zaak van een gemeenschap, van het gehele volk dus in al zijn maatschappelijke geledingen. Een socialisme dat zich beperkt tot de belangen van een klasse verloochent daarmee de grondbeginselen van de socialistische idee. De klassen zijn ten onrechte de bouwstenen geworden van een maatschappij, die aan klassenstrijd ten onder gaat omdat beurtelingen en der klassen overheerst om de andere te onderdrukken.

De Sociale Beweging streeft naar de bevrijding van het socialisme van de binding aan een klasse, in de overtuiging dat in de moderne maatschappij het socialisme een zaak is van alle klassen van ons volk. Tegenover het staats-socialisme van onze tijd stelt zij een volkssocialisme — tegenover het aan klassenstrijd gebonden socialisme stelt zij een vrij socialisme. De socialistische staat dient een volksstaat te zijn, die zonder bevoordeling van welke groep dan ook het vrije initiatief van alle klassen, van alle stands- en beroepsorganisaties bundelt tot een belangengemeenschap van het gehele volk.

Terwijl zij enerzijds de staat het recht van economisch dirigisme ontzegt, omdat hieraan alle bezwaren van een communistische maatschappij verbonden zijn, kent zij anderzijds aan de staat het recht van sociaal dirigisme toe, om de bezwaren van een kapitalistische maatschappij te overwinnen. Zij verstaat onder sociaal dirigisme de verzekering van een gemeenschappelijk sociaal uitgangspunt voor allen, vanwaar ieder naar de mate van zijn initiatiefkracht en werkkraft en op grond van zijn of haar aanleg en capaciteiten door arbeid en strijd de juiste plaats in de gemeenschap dient te veroveren.

De Sociale Beweging streeft derhalve naar sociale rechtvaardigheid onder erkenning van de van nature gegeven menselijke verscheidenheid, die zij allerminst wenst te nivelleren. Een gelijkschakeling voor het leven en een verzekering van de wieg tot het graf betekent voor haar het begin van sociale onrechtvaardigheid. Haar sociaal dirigisme is gericht op de verzekering van een gemeenschappelijke sociale springplank in het leven en op de sociale zorg voor invaliden en ouden van dagen.

Zij zal de vrijheid van initiatief bevorderen en erkent uitdrukkelijk het recht op eigendom. Zij erkent het recht, maar ook de plicht tot arbeid. Zij verzet zich tegen nationalisatie en staatsbemoeiing en tegen iedere ingrijpende vorm van economisch dirigisme. Het vrije socialisme heeft als hoogste taak de arbeidende mens zijn in het kapitalistische zowel als in het communistische systeem verloren gegane persoonlijke verantwoordelijkheid terug te geven, zonder welke persoonlijke vrijheid ondenkbaar is!

Wereldrechtsorde

De Sociale Beweging ziet de Europese eenwording niet als einddoel, maar als een noodzakelijke voorwaarde om een wereldrechtsorde van gelijkwaardige continentale machten te verwezenlijken. Ook voor grotere volkerengemeenschappen is in de moderne wereld een volledige autarkie in elk opzicht ondenkbaar geworden. Evenzeer als het lot van de Europese volkeren onlosmakelijk verbonden is aan dat van een sterke Europese gemeenschap, kan ook deze Europese samenleving zich slechts ten volle ontplooiën in een wereldorde, waarin alle volkerengemeenschappen samenwerken.

Zulk een wereldrechtsorde kan echter niet worden opgebouwd, zolang Europa uiteengescheurd is in onzelfstandige delen, die beide aan niet-Europese machten zijn gebonden en daarmee de tegenstellingen in deze wereld slechts vergroten. Men kan een eenheid slechts bouwen op de grondslag van datgene wat bindt, niet datgene wat scheidt. De zgn. „Verenigde Naties” zullen er niet in slagen een wereldrechtsorde te verwezenlijken, zolang deze organisatie een politiek instrument blijft, waarin de strijd tussen kapitalisme en communisme wordt uitgevochten.

De vorming van een wereldrechtsorde is in feite geen politieke daad — evenmin als b.v. de vorming van een politie-macht, waarvan de noodzakelijkheid door alle politieke partijen wordt erkend. Zo ook is de opbouw van een wereldgemeenschap, die de geordende samenleving van alle volkerengemeenschappen — ongeacht hun staatkundige constructie — mogelijk maakt, een zaak die ver uitrijpt boven partij-politieke belangen.

Het streven van de Sociale Beweging naar de vorming van een hechte en van alle andere machten onafhankelijke Europese volkerengemeenschap betekent dan ook een eerste en noodzakelijke schrede op de weg naar werlde-eenheid. Een dergelijke wereldrechtsorde kan echter zeer zeker niet berusten op een politiek van „neutrale onafhankelijkheid”; wie zich afhankelijk weet van een wereldgemeenschap dient daartoe dan ook een positieve en actieve bijdrage te leveren, die nooit kan voortvloeien uit een onvruchtbaar neutralisme.

Zoals een diepe beleving van de nationale waarden de grondslag vormt tot een organische Europese gemeenschap, zo ook vormt de erkenning van Europese waarden de grondslag voor een harmonische wereldgemeenschap. Indien de Sociale Beweging de verslaving aan vreemde culturen van zich afwijst, die als een direct gevolg van de verzwakking van ons nationaal bewustzijn en het ontbreken van Europees besef in steeds sterkere mate zichtbaar wordt, geschiedt dit niet omdat voor haar de wereld bij Europa ophoudt, maar wel omdat alleen een gezond besef van eigen-aard vorm en inhoud kan geven aan een menselijke samenleving, die als eerste plicht heeft de natuurlijke verscheidenheid te bewaren „die haar niet door „toeval”, maar door een hogere macht werd verleend. De natuurlijke orde, zowel in de kleinste als in de grootste eenheid van de menselijke samenleving te bewaren, is het hoogste en heiligste doel van de Nationaal Europese Sociale Beweging.

Wie zijn ouders niet eert, kan geen zoon van zijn volk zijn — wie zijn volk niet liefheeft, kan geen burger van het nationale Europa zijn — wie aan de opbouw van Europa niet zijn beste krachten wijdt, kan de mensheid niet dienen. Door deze gedachten gedragen roept de Sociale Beweging alle nationale krachten in de Nederlanden en in Europa op tot de strijd voor Nationaal herstel en Europese vernieuwing, tot de gemeenschappelijke opbouw van het Nationale en Sociale Europa!

DE DIALOOG

Maandelijkse orgaan van de Sociale Beweging

WILT U ALLES WETEN OVER DE SOCIALE BEWEGING?

De geest, waartoe onze beweging leeft en werkt, weerspiegelt zich duidelijk in de heldere en interessante artikelen in dit culturele maandblad, dat terecht als lijfpreuk voert: „IN DIENST DER EUROPESE VERNIEUWING”.

De Dialoog spreekt u naar Isotommen zowel over de verbindende als over de scheidende elementen in de Europese volkerengemeenschap. Zij wijst op de samenhang der Europese eenheid, maar ook op haar nationale verscheidenheid. De kracht van een gebundelde Europese economie wordt evenzeer aangestond als de noodzaak van een gezonde gewestelijke ontwikkeling. De dringende noodzaak een verdere invulling der Europese eenheid te gaan wordt evenzeer belicht als de waarde van een krachtige Europese politiek ten aanzien van alle drie Europese machten. Als U de nationaal Europese gedachte wilt leren kennen.

DAN MAG U DE DIALOOG NIEUW MISSEN!

Stort dan (vandaag nog!) het verschuldigde abonnementsgeld op post giro 450.972 ten name van de voorzitter van de Werkgemeenschap Europa, Koninginneweg 177 te Amsterdam, onder vermelding „abonnement Dialoog” en wel:

ƒ 5,25 indien U uw abonnement nog per 1 Januari 1953 wenst te zien ingaan.

ƒ 2,75 indien U uw abonnement met dit Julinummer van de Dialoog wenst te zien ingaan. Indien U dit nummer reeds heeft gekocht en geen dubbel nummer wenst te ontvangen, schijnt U dan even op het strookje „reeds in bezit van Julinummer” om zandet U dan een van de voorgaande nummers toe tegelijk met het Augustusnummer.

WERFT ABONNÉS VOOR DE DIALOOG!

Defense de l'Occident — maandblad van de Franse Sociale Beweging. Per jaar ƒ 12.—	Vägen Framan — maandlijks orgaan van de Zwedse Sociale Beweging. Prijs per jaar ƒ 6.—
Nation Europa — Duitstalig maandblad in dienst der Europese vernieuwing. Maandlijks 64 pag. 1 Per halfjaar ƒ 8,25.	Der Aufbruch — maandlijks orgaan van de Oostenrijke Sociale Beweging. Per jaar ƒ 7,50.
Italia-Romica — weekblad van de Italiaanse Sociale Beweging. Maandblad „Nation Sociale”.	Vlaanderen — weekblad van de Vlaamse Concontra. Jaarabonnementsprijs ƒ 8,75.